

Tilsynet indebærer kontrol med råstofindvindings påbegyndelse og afslutning samt med overholdelsen af de stillede vilkår, både for indvindingen og for efterbehandlings udførelse, jfr. nærmere bemærkningerne til § 10.

Forslaget indebærer ikke nogen ændring af tilsynsmyndigheden efter skovloven, hvor råstofindvinding finder sted i fredskov. Dette tilsyn vil fortsat ligge hos statens tilsynsførende med de private skove. Derimod overføres tilsynsmyndigheden efter råstofloven og landbrugsloven til amtsrådene. Landbrugsministeriet vil, som omtalt i de almindelige bemærkninger, samtidig med at ministeriet i en forsøgsperiode bemyndiger amtsrådene til at meddele tilladelser efter landbrugslovens § 7, delegere tilsynsmyndigheden efter landbrugsloven til amtsrådene. De nærmere regler vil blive fastlagt efter forhandling mellem landbrugsministeriet, miljøministeriet, amtsrådsforeningen og hovedstadsrådet.

Det almindelige tilsyn, som kommunalbestyrelserne fører med overholdelsen af reglerne i kapitel 11 i miljøministeriets bekendtgørelse af 29. marts 1974 af reglement om miljøbeskyttelse, foreslås ikke ændret ved denne bestemmelse, jfr. de almindelige bemærkninger.

Regler om tilsyn med råstofindvinding på søteritoriet findes i dag i 1972-lovens § 11, nr. 4, hvor efter en tilladelse kan betinges af, at indehaveren underkaster sig tilsyn efter ministerens nærmere bestemmelse med overholdelsen af givne forskrifter.

Søværnets Operative Kommando, fiskeriinspektionen og toldvæsenet har bistået miljøministeriet med kontrol af udenlandske fartøjer og med kontrol i Grønsund, hvor optagning af sømaterialer som nævnt ovenfor er forbudt.

Med henblik på at kunne identificere de enkelte fartøjer kræves det, at et fartøj, der benyttes til optagning af sømaterialer, skal være optaget i stenfiskerregistret, hvilket bl. a. indebærer en forpligtelse til at male stenfiskernummeret på skibet med tydelige bogstaver og tal.

Efter de gældende love kan det bestemmes, at tilladelsesindehaverne skal betale udgifterne ved tilsynet. Bestemmelserne er ikke blevet anvendt. Der vil efter forslaget § 32 kunne opkræves afgifter bl. a. til dækning af det offentlige udgifter til tilsyn.

Til § 21.

§ 21 er ny og svarer til bestemmelser i andre love, hvor besigtigelse er et væsentligt led i sagsbehandling.

Til § 22.

Efter 1972-lovens § 4 reguleres råstofindvindingen ved tidsbegrænsede tilladelser, i almindelighed på indtil 10 år. 1972-lovens § 5 er imidlertid ensbetydende med, at en indvinding, der var i gang eller planlagt i 1972, og som anmeldtes til amtsrådet, kan udnyttes uden tidsfrister. Der er modtaget i alt ca. 3000 anmeldelser. Bl. a. på baggrund af råstofplanlægningen, jfr. § 5, foreslås det, at de anmeldte rettigheder til indvinding afvikles over en årrække.

Stk. 1, må ses på baggrund af, at kystfredningsloven af 1973 medførte, at de anmeldte rettigheder, der fandtes på strandbredderne, ikke mere havde selvstændig betydning, idet enhver råstofindvinding på kysterne efter § 1, stk. 1, krævede kystinspektoratets tilladelse. Da man som tidligere nævnt trods ophævelsen af kystfredningsloven fortsat ønsker en stærk kystbeskyttelse og for at undgå, at anmeldelserne på kysterne på ny skal få betydning, foreslås det i stk. 1, at alle anmeldte rettigheder til indvinding på de i § 7, stk. 2, nævnte kyststrækninger bortfalder den 1. juli 1978 ved lovens ikrafttræden.

Efter stk. 2, kræver enhver indvinding af sten, grus og sand tilladelse efter 1988 (10 år fra lovens ikrafttræden) og indvinding af andre råstoffer kræver tilladelse efter 25 år, dvs. efter år 2003. Ved andre råstoffer forstås kalk, kridt, granit, gnejs, sandsten, kaolin, ler, mergel, moler, kiselgur, kul, brunkul og tørv.

Formålet med stk. 2, er, at man efter en årrække får mulighed for at tage stilling til, om indvinding kan tillades fortsat på de anmeldte arealer.

Den for sten, grus og sand foreslåede tidsfrist på 10 år fra lovens ikrafttræden vil formentlig være sammenfaldende med, at en egentlig råstofplanlægning kan tilvejebringes. Den længere tidsfrist for andre råstoffer er begrundet i, at indvindingen foregår på et relativt begrænset antal steder og ofte i forbindelse med forædlingsindustrier, som kræver store investeringer og langtidspanlægning. For kalk, kridt og granits vedkommende gør der sig endvidere det særlige gældende, at ressourcerne af disse råstoffer er langt større end ressourcerne af sten og grus. Sten, grus og sand indvindes overalt i landet og kræver oftest ikke så store investeringer. Hertil kommer, at ressourcerne er særdeles begrænsede.

En regel som den foreslåede vil kunne indeholde en tilskyndelse til indehaverne til at udnytte deres anmeldte rettigheder. Indvindingen i de anmeldte grave i denne periode må forventes at ville stige. Den samlede indvinding kan dog formentlig hol-